

Luus in full control!

Esther van Loon

Nét 7 jaar is ze. Ik zal haar Luus noemen. Een tener meisje, met lange bruine haren en een spits gezichtje. Met haar grote bruine ogen kijkt ze afwachtend de wereld in. Ze is aangemeld voor dramatherapie door haar ouders, omdat ze erg onzeker is en last heeft van faalangst. Ze durft nauwelijks hardop te praten en huilt snel van de spanning. Ze is bang om fouten te maken en kan haar gedachten en gevoelens maar moeilijk uiten. Daarbij opgeteld zijn er thuis ook veel spanningen waar Luus het nodige van meekrijgt.

Vandaag komt Luus voor de vijfde keer naar dramatherapie in mijn praktijk

4kids&co. Ze vindt het leuk om te komen; moeder vertelt dat ze thuis stuitert van enthousiasme als ze hoort dat ze weer naar de therapie mag. Ze is ook al veel sneller ontspannen in de therapieruimte aanwezig dan zowel ouders als ik hadden verwacht.

Terwijl ik wat te drinken inschenk in het keukentje heeft Luus de stoffen bal gepakt en is ze deze aan het opgooien en vangen. Als ik mijn handen vrij heb van glazen, betreft ze mij in haar spel. Intussen wordt er niet gepraat ... er

worden geluiden gemaakt. En geluiden maken gaat over in neuriën van zelfbedachte melodieën. Luus gebruikt haar stem steeds harder en lacht tussendoor om haar eigen verzinsels. Ook de bewegingen worden groter en moeilijker. Ik volg haar en spiegel haar. Luus is in

Er wordt niet gepraat ...
er worden geluiden gemaakt

charge! Ze geniet er duidelijk van. En ik begrijp dat wel! In de buitenwereld heb je als kind altijd maar te volgen wat een volwassene je opdraagt. En nu is het de volwassene die jou volgt. Zelfs in je gekke bewegingen en maffe geluiden!

Hoe heerlijk moet dat voelen voor Luus? Voor elk kind?

Na een behoorlijke tijd op allerlei manieren de bal te hebben overgegooid valt Luus' oog op een mand in de hoek van de kamer. Bovenop ligt een brigadiersbord dat aan de ene kant rood is en aan de andere kant groen. Luus pakt het erbij en begint me te sturen. Staat het bord op groen, dan mag ik bewegen. Staat het op rood, dan moet ik stil blijven staan. In het begin verduidelijkt

aan elkaar vastgemaakt met de handboeien en dan moet ik lopen. Luus lacht. Het klinkt een tikkeltje gemeen. Ze lijkt een gevoel van macht te hebben. De handboeien worden losgemaakt en mijn handen moeten vast. Daarna mag ik weer rondlopen. Weer lacht Luus. Ze geniet van de controle die zij in handen heeft.

Na enkele keren de spullen veranderd te hebben op en aan mijn lijf, haalt ze het weer weg en komt de bal weer terug.

Luus lacht. Ze geniet van de controle die zij in handen heeft

ze rood door steeds "stop, stop, stop!" erbij te zeggen. Maar als ze merkt dat ik echt wel stop op rood, laat ze de woorden weg.

Terwijl ze me als een soort marionet door de ruimte beweegt, pakt ze er steeds meer spullen bij. Ze hangt een hoed aan mijn arm, ik krijg een ridderschild voorgeschoven en ze ontdekt de politie-handboeien. Mijn veters worden

Luus gaat erop zitten en houdt het brigadiersbord dicht bij zich. Ik moet de bal proberen af te pakken. Steeds als dat bijna lukt, zet ze het bord vlug op rood, staat op en gaat met de bal ergens anders zitten. Het brigadiersbord laat ze steeds verder uit haar bereik liggen. Ze gebruikt steeds vaker haar stem om me tot stoppen te manen. Haar vertrouwen in haar eigen stem groeit, lijkt wel.

Helaas zit de tijd erop. Luus had zo nog wel even door kunnen gaan, maar de volgende afspraak staat alweer in haar agenda. We ruimen samen de spullen op, geven elkaar een high five en ze verlaat met een stralende lach de kamer.

Ik blijf onder de indruk achter. Wat een mooie sessie was dit. Een sessie waarin controle pakken overging in macht nemen en daarna over kon gaan in vertrouwen. Ik kijk nu al uit naar de volgende bijeenkomst!

Omwille van de privacy zijn cliëntgegevens veranderd.

Over de auteur

Esther van Loon is dramatherapeut in haar eigen praktijk in Boxtel.